

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อจะศึกษาพฤติกรรมของผู้ป่วยจิตเวชก่อนได้รับการบำบัดโดยห้องแยก กิจกรรมการพยาบาลที่ผู้ป่วยได้รับก่อนและระหว่างอยู่ในห้องแยก และศึกษาถึงการรับรู้เกี่ยวกับการใช้ห้องแยกเพื่อการบำบัดของพยาบาลวิชาชีพและผู้ป่วยจิตเวช ซึ่งผู้วิจัยมีลำดับขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและตัวอย่างประชากร

ก. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย มี 2 กลุ่มคือ

1. พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานอยู่ในหอผู้ป่วยที่มีห้องแยก ในโรงพยาบาลจิตเวชของรัฐที่มีการใช้ห้องแยกเพื่อการบำบัด เมื่อสำรวจแล้วพบว่า มีทั้งสิ้น 5 แห่งคือ

- 1.1 โรงพยาบาลศรีธัญญา
- 1.2 โรงพยาบาลสมเด็จพระยา
- 1.3 โรงพยาบาลสวนปรุง
- 1.4 โรงพยาบาลจิตเวชนครราชสีมา
- 1.5 โรงพยาบาลนิติจิตเวช

2. ผู้ป่วย เป็นผู้ป่วยจิตเวชที่ได้รับการบำบัดโดยห้องแยก ทั้งตลอดเวลาและบางเวลา ทั้งชายและหญิงที่มีอายุมากกว่า 14 ปีขึ้นไป ไม่เป็นโรคติดเชื้อและไม่ได้รับการผูกมัดเพื่อการบำบัดระหว่างถูกแยก

ข. ตัวอย่างประชากร การเลือกตัวอย่างประชากรมีขั้นตอนดังนี้

1. เลือกโรงพยาบาลที่จะมาเป็นตัวอย่างประชากรแบบเจาะจง ได้โรงพยาบาล 2 แห่ง คือ โรงพยาบาลศรีธัญญา และโรงพยาบาลสมเด็จพระยา ทั้งนี้เนื่องจากการสำรวจพบว่า โรงพยาบาลสวนปรุง และโรงพยาบาลจิตเวชนครราชสีมา มีจำนวนผู้ป่วยที่ถูกแยกจำนวน

น้อยไม่เพียงพอที่จะทำการเลือกเป็นตัวอย่างประชากร นอกจากนี้โรงพยาบาลต่างจังหวัดทั้ง 2 แห่ง ยังมีอัตราการใช้ห้องแยกเฉลี่ยต่อเดือนไม่แน่นอน ซึ่งจะเป็นอุปสรรคในการรวบรวมข้อมูล

2. เลือกหอผู้ป่วยที่จะมาเป็นตัวอย่างประชากร โดยเลือกเจาะจงหอผู้ป่วยที่มีการใช้ห้องแยกเพื่อการบำบัด โดยเป็นหอผู้ป่วยในโรงพยาบาลศรีรัฐยาจำนวน 5 แห่ง ได้แก่ แผนกชาย 2 แห่ง และแผนกหญิง 3 แห่ง หอผู้ป่วยในโรงพยาบาลสมเด็จพระยา 3 แห่ง เป็นแผนกชายทั้ง 3 แห่ง

3. เลือกตัวอย่างประชากรที่เป็นพยาบาลวิชาชีพแบบเจาะจง โดยใช้ประชากรซึ่งเป็นพยาบาลวิชาชีพทุกคนที่กำลังปฏิบัติงานอยู่ในหอผู้ป่วยที่มีการใช้ห้องแยกเพื่อการบำบัดในช่วงเวลาที่ศึกษาคือ ปฏิบัติงานระหว่างเวลา 08.30-16.00 น. ตั้งแต่วันที่ 1 - 30 กันยายน 2534 จำนวน 41 คน

4. เลือกตัวอย่างผู้ป่วยที่ได้รับการบำบัดโดยห้องแยกแบบเจาะจง เนื่องจากมีจำนวนน้อยโดยศึกษาในผู้ป่วยที่มีคุณสมบัติดังนี้

4.1 ผู้ป่วยที่อยู่ระหว่างการบำบัดโดยห้องแยก จำนวน 52 คน โดยขนาดของจำนวนกลุ่มตัวอย่างได้จากการสำรวจจำนวนผู้ป่วยที่ได้รับการบำบัด โดยห้องแยกในโรงพยาบาลศรีรัฐยา และโรงพยาบาลสมเด็จพระยาในช่วงระยะเวลา 1 เดือนพบว่ามีจำนวนประมาณ 60 ราย แล้วใช้ตาราง (Krejcie and Morgan, 1970) คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ผู้ป่วยในข้อที่ 1 ซึ่งได้รับการปลดปล่อยจากห้องแยกภายใน 7 วัน ที่ผ่านการทดสอบสภาวะทางจิตโดยใช้แบบทดสอบสภาวะทางจิตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และมีสภาวะทางจิตอยู่ในระดับโต้ตอบตรงคำถาม สามารถตอบคำถามแบบวัดการรับรู้เกี่ยวกับการใช้ห้องแยกเพื่อการบำบัดได้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยเครื่องมือทั้งหมด 5 ชุดดังนี้คือ

ชุดที่ 1 แบบบันทึกกิจกรรมการพยาบาลและพฤติกรรมผู้ป่วยก่อนได้รับการบำบัดโดยห้องแยก

ชุดที่ 2 แบบสังเกตกิจกรรมการพยาบาลที่ผู้ป่วยได้รับระหว่างอยู่ในห้องแยก

ชุดที่ 3 แบบวัดการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพเกี่ยวกับการใช้ห้องแยกเพื่อการบำบัด

ชุดที่ 4 แบบวัดการรับรู้ของผู้ป่วยจิตเวชเกี่ยวกับการใช้แยกเพื่อการบำบัด

ชุดที่ 5 แบบตรวจสอบสภาวะทางจิตของผู้ป่วยจิตเวช

ชุดที่ 1

เป็นแบบบันทึกกิจกรรมการพยาบาลและพฤติกรรมผู้ป่วยก่อนได้รับการบำบัด โดยห้องแยกผู้ป่วยจิตเวชสร้างขึ้นโดย

1. ศึกษาเอกสาร งานวิจัย และตำราที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการพยาบาล และพฤติกรรมของผู้ป่วยจิตเวชก่อนได้รับการบำบัดโดยห้องแยก
2. สืบค้นแฟ้มประวัติจำนวน 10 แฟ้ม และสัมภาษณ์พยาบาลวิชาชีพจำนวน 10 คน ในโรงพยาบาลสมเด็จพระยาและโรงพยาบาลศรีธัญญาเกี่ยวกับกิจกรรมการพยาบาล และพฤติกรรมผู้ป่วยก่อนได้รับการบำบัดโดยห้องแยก

แบบบันทึกที่สร้างขึ้นประกอบด้วย 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วยจิตเวชที่ได้รับการบำบัด โดยห้องแยกจำนวน 7 ข้อคือ เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ ระดับการศึกษา การวินิจฉัยโรค และประวัติการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลจิตเวช ลักษณะของคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมการพยาบาล และพฤติกรรมของผู้ป่วยจิตเวชก่อนได้รับการบำบัดโดยห้องแยก ซึ่งเป็นผู้ป่วยคนเดียวกันกับผู้ป่วยที่เก็บข้อมูลส่วนบุคคลตอนที่ 1 ลักษณะของคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 13 ข้อ

ชุดที่ 2

เป็นแบบสังเกตกิจกรรมการพยาบาล ที่ผู้ป่วยได้รับระหว่างอยู่ในห้องแยกผู้ป่วยจิตเวชสร้างขึ้นโดย

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการพยาบาลที่ผู้ป่วยได้รับระหว่างอยู่ในห้องแยก โดยเฉพาะกิจกรรมการพยาบาลในลักษณะของงานประจำผู้ป่วยได้ใช้แนวคิดของ จารุวรรณ เอกอรรถผล (2530)

2. สํารวจกิจกรรมการพยาบาลที่เกิดขึ้นจริงบนหอผู้ป่วยจิตเวชระหว่างที่มีการช่วยเหลือผู้ป่วยโดยการใช้ห้องแยก ในโรงพยาบาลศรีธัญญาและโรงพยาบาลสมเด็จพระยาเป็นระยะเวลาโรงพยาบาลละ 4 วัน โดยใช้วิธีสอบถามและสังเกตกิจกรรมการพยาบาลที่เกิดขึ้นจริง ในหอผู้ป่วย

แบบสังเกตกิจกรรมการพยาบาลที่สร้างขึ้นประกอบด้วย 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสังเกตกิจกรรมการพยาบาลที่ผู้ป่วยได้รับระหว่างอยู่ในห้องแยกจำนวน

23 ข้อ แบ่งออกเป็นกิจกรรมการพยาบาล 4 ด้านคือ

1. ด้านจิตใจ	มีจำนวน	10	ข้อ
2. ด้านร่างกาย	มีจำนวน	5	ข้อ
3. ด้านงานประจำ	มีจำนวน	8	ข้อ
4. ด้านการบำบัด	มีจำนวน	15	ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นคู่มือแบบสังเกตกิจกรรมการพยาบาล

เกณฑ์การให้คะแนน

เกิดกิจกรรมการพยาบาล ให้ 1 คะแนน

ไม่เกิดกิจกรรมการพยาบาล ให้ 0 คะแนน

ถ้าเกิดกิจกรรมการพยาบาลขึ้นครั้งหนึ่งแล้ว เมื่อเกิดกิจกรรมการพยาบาลประเภทเดียวกันขึ้นอีกก็จะไม่ให้คะแนน

ชุดที่ 3

เป็นแบบวัดการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพเกี่ยวกับการใช้ห้องแยกเพื่อการบำบัด ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดย

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการรับรู้เกี่ยวกับการใช้ห้องแยกเพื่อการบำบัด
2. สํารวจการรับรู้เกี่ยวกับการใช้ห้องแยกเพื่อการบำบัด โดยการสัมภาษณ์พยาบาล

วิชาชีพ และผู้ป่วยจิตเวช แบบไม่มีโครงสร้าง

3. นำข้อมูลที่ได้จากข้อ (1) และ (2) มาสร้างแบบวัดการรับรู้โดยแบบวัดที่สร้างขึ้นมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ครอบคลุมการรับรู้เกี่ยวกับการใช้ห้องแยกเพื่อการบำบัดใน 3 ด้าน คือ

3.1 ด้านการพยาบาล จำนวน 7 ข้อ มีข้อความทางด้านลบ 2 ข้อ คือ ข้อ 3 และ 4

3.2 ด้านผลที่ได้รับจากการใช้ห้องแยก จำนวน 7 ข้อ มีข้อความทางด้านลบ 3 ข้อ คือ ข้อ 11 12 และ 13

3.3 ด้านสภาพของห้องแยก จำนวน 6 ข้อ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละข้อดังนี้

คำตอบ	การรับรู้ทางบวก (คะแนน)	การรับรู้ทางลบ (คะแนน)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

การแปลผลคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ในแต่ละด้านและโดยรวมคือ เกณฑ์คะแนนเฉลี่ยดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย	4.50 - 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ค่าคะแนนเฉลี่ย	3.50 - 4.49	หมายถึง	เห็นด้วย
ค่าคะแนนเฉลี่ย	2.50 - 3.49	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
ค่าคะแนนเฉลี่ย	1.50 - 2.49	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
ค่าคะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.49	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ชุดที่ 4

เป็นแบบวัดการรับรู้ของผู้ป่วยจิตเวชเกี่ยวกับการใช้ห้องแยกเพื่อการบำบัด เป็นเครื่องมือชุดเดียวกันกับเครื่องมือชุดที่ 4 ซึ่งมีวิธีการสร้างและเกณฑ์การให้คะแนนเช่นเดียวกัน

ชุดที่ 5

เป็นแบบตรวจสอบสภาวะทางจิตของผู้ป่วยจิตเวช สร้างขึ้นโดยศึกษาดำรารวสารและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับการตรวจสอบสภาวะทางจิต โดยแบบตรวจสอบสภาวะทางจิตที่สร้างขึ้นประกอบด้วย ข้อคำถาม 11 ข้อ ครอบคลุมในเรื่องดังต่อไปนี้

ระดับความรู้สึกตัวและสติสัมปชัญญะ	จำนวน	3	ข้อ
ประสาทสัมผัสและการรับรู้	จำนวน	2	ข้อ
ความจำ	จำนวน	3	ข้อ
การตัดสินใจ	จำนวน	1	ข้อ
การรู้จักตน	จำนวน	1	ข้อ
เชาว์ปัญญาและความรอบรู้	จำนวน	1	ข้อ

การแปลผลคะแนน

ผู้ป่วยตอบได้ 9 - 11 คะแนน ถือว่าผู้ป่วยมีสภาวะทางจิตอยู่ในระดับได้ตอบได้ตรงคำถาม

ผู้ป่วยตอบได้ 1 - 8 คะแนน ถือว่าผู้ป่วยมีสภาวะทางจิตไม่อยู่ในระดับได้ตอบได้ตรงคำถาม

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยหาคุณภาพของเครื่องมือโดย การหาความตรงตามเนื้อหาและความเที่ยง มีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. การหาความตรงของเนื้อหา ผู้วิจัยนำเครื่องมือชุดที่ 1 - 4 ที่สร้างเรียบร้อยแล้วทั้งหมดนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 10 ท่าน ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาพยาบาลจิตเวช 7 ท่าน และพยาบาลจิตเวช 3 ท่าน ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ เนื้อหาความถูกต้อง ความครอบคลุมของการวัด และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และเกณฑ์การพิจารณาคะแนน ส่วนเครื่องมือชุดที่ 5 ผู้วิจัยได้นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 4 ท่าน ซึ่งเป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตเวช

ตรวจสอบความถูกต้อง ครอบคลุมความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ เกณฑ์การให้คะแนน และการแปลผลสภาวะทางจิต จากนั้นนำเครื่องมือทั้งหมดมาปรับปรุงแก้ไขกับอาจารย์ที่ปรึกษา โดยถือเกณฑ์ร้อยละ 80 ของผู้ทรงคุณวุฒิที่ยอมรับและเห็นชอบ

2. การหาความเที่ยง ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ปรับปรุงแล้วไปตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือตั้งรายละเอียด ต่อไปนี้

เครื่องมือชุดที่ 1 แบบบันทึกกิจกรรมการพยาบาลและพฤติกรรมของผู้ป่วยไม่ได้ตรวจสอบหาความเที่ยงเนื่องจากเป็นข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง

เครื่องมือชุดที่ 2 แบบสังเกตกิจกรรมการพยาบาลที่ผู้ป่วยได้รับระหว่างอยู่ในห้องแยกผู้ป่วยและผู้ช่วยวิจัยสังเกต และบันทึกกิจกรรมการพยาบาลที่ผู้ป่วยได้รับระหว่างอยู่ในห้องแยก โดยกระทำไปพร้อม ๆ กัน อย่างเป็นอิสระต่อกันโดยสังเกตกิจกรรมการพยาบาลตั้งแต่เวลา 08.30 - 16.00 น. ระหว่างวันที่ 15 - 25 สิงหาคม 2534 แล้วนำผลที่ได้มาหาค่าความเที่ยงของการสังเกต โดยวิธีหาค่าความเที่ยงของการสังเกต (Polit and Hungler, 1985) ได้ค่าความเที่ยง .89

$$\text{ความเที่ยงของการสังเกต} = \frac{\text{จำนวนการสังเกตที่เหมือนกัน}}{\text{จำนวนการสังเกตที่เหมือนกัน} + \text{จำนวนการสังเกตที่ต่างกัน}}$$

เครื่องมือชุดที่ 4 และ 5 แบบวัดการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพและผู้ป่วยจิตเวชเกี่ยวกับการใช้ห้องแยกเพื่อการบำบัด ผู้วิจัยนำแบบวัดไปทดลองใช้กับพยาบาลวิชาชีพ และผู้ป่วยจิตเวชที่มีลักษณะเช่นเดียวกับประชากรที่จะศึกษาในโรงพยาบาลนิตินเวศ คือ พยาบาลวิชาชีพ จำนวน 16 คน และผู้ป่วยจิตเวชจำนวน 16 คน โดยใช้วิธีหาความเที่ยงแบบสอบซ้ำ (Test-Retest Reliability) ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้พยาบาลวิชาชีพ และผู้ป่วยจิตเวชในวันที่ 3 กรกฎาคม 2534 แล้วกลับไปทดสอบซ้ำอีกครั้งในวันที่ 3 สิงหาคม 2534 หลังจากนั้นนำคะแนนจากการทดสอบทั้งสองครั้งมาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (ประคอง วรรณสุต, 2528) ได้ค่าความเที่ยงของเครื่องมือในพยาบาลวิชาชีพและผู้ป่วยจิตเวชเท่ากับ .78 และ .70 ตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนเตรียมการ

1.1 เตรียมผู้วิจัย โดยผู้วิจัยเลือกผู้ช่วยวิจัย 1 คน เป็นพยาบาลจิตเวชที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลจิตเวชไม่น้อยกว่า 5 ปี และจบการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าเป็นอย่างต่ำ ซึ่งให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

1.2 เตรียมตัวผู้วิจัย โดยติดต่อขออนุมัติจากหน่วยงานทั้ง 2 แห่ง คือ โรงพยาบาลศรีธัญญา และโรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าพระยา เพื่อแจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยและความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยจะเข้าไปร่วมปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยที่มีการใช้ห้องแยกเพื่อการบำบัด หอผู้ป่วยละ 1 สัปดาห์ ซึ่งผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยจะทำหน้าที่ช่วยเหลือในการปฏิบัติการพยาบาลบางอย่างตามความเหมาะสม เช่น แจกยา แจกอาหาร สนทนากับผู้ป่วยจิตเวช เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างสัมพันธภาพกับเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์และผู้ป่วยในหอผู้ป่วยให้เกิดความรู้สึกยอมรับว่าผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเป็นสมาชิกคนหนึ่งในทีมจิตเวช

ผู้วิจัยชี้แจง วัตถุประสงค์ สำคัญของการทำงานวิจัย รายละเอียดของเครื่องมือทุกชุด และวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล หลังจากนั้น ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยทดลองใช้เครื่องมือวิจัยร่วมกัน เพื่อการรวบรวมข้อมูลที่ถูกต้อง

1.3 กำหนดสถานการณ์ที่จะทำการสังเกต ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยจะทำการสังเกตกิจกรรมการพยาบาลที่ผู้ป่วยได้รับระหว่างอยู่ในห้องแยก ตามที่กำหนดลักษณะของผู้ป่วยดังต่อไปนี้คือ

1.3.1 เป็นผู้ป่วยที่ได้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมการพยาบาล และพฤติกรรมของผู้ป่วยก่อนได้รับการบำบัดโดยห้องแยกจากแบบบันทึกแล้ว

1.3.2 เป็นผู้ป่วยที่ได้รับการบำบัดโดยห้องแยก ที่ไม่ได้รับการผูกมัดเพื่อการบำบัดในขณะนั้น

1.3.3 เป็นผู้ป่วยที่ไม่ได้รับการแยก เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อโรค

2. ขั้นตอนการ

2.1 ผู้วิจัย หรือผู้ช่วยวิจัย สํารวจจำนวนผู้ป่วยที่ได้รับการบำบัด โดยห้องแยก ในหอผู้ป่วยที่เก็บรวบรวมข้อมูลในขณะนั้น และทำการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมการพยาบาลและ พฤติกรรมของผู้ป่วยก่อนได้รับการบำบัดโดยห้องแยก โดยใช้แบบบันทึกและขอความร่วมมือจาก พยาบาลวิชาชีพที่เคยให้การพยาบาลผู้ป่วยที่ถูกแยก ก่อนได้รับการบำบัดโดยห้องแยกเป็นผู้บันทึก

2.2 สํารวจตารางการปฏิบัติการพยาบาลที่ผู้ป่วยได้รับระหว่างอยู่ในห้องแยกซึ่ง ผู้วิจัยเป็นผู้กำหนดไว้ระหว่าง 08.30 - 16.00 น. ทำการสังเกตกิจกรรมการพยาบาลที่ผู้ป่วย ได้รับระหว่างอยู่ในห้องแยก ซึ่งเป็นผู้ป่วยคนเดียวกันกับที่ผู้วิจัยได้รับข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมการ พยาบาล และพฤติกรรมของผู้ป่วยก่อนได้รับการบำบัดโดยห้องแยก ในข้อที่ 2.1 โดยสังเกต กิจกรรมการพยาบาลตามเค้าโครงที่กำหนดไว้ในแบบสังเกตบันทึกกิจกรรมการพยาบาล เน้นกิจกรรม การพยาบาลที่ได้รับในผู้ป่วยแต่ละคนระหว่างเวลา 08.30 - 16.00 น. (เวรเช้า) เป็นเวลา 1 เวร โดยไม่มุ่งที่ความถี่ของการเกิดกิจกรรมการพยาบาล ซึ่งผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยใช้ระยะเวลา ในการเก็บข้อมูลเป็นระยะเวลา 1 เดือน ระหว่างวันที่ 1 - 30 กันยายน 2534 ยกเว้นวันหยุด ราชการ

2.3 ผู้วิจัย และผู้ช่วยวิจัยทำการสังเกตกิจกรรมการพยาบาลตามระยะเวลาที่ กำหนด โดยสังเกตอยู่ในที่ที่เหมาะสมสามารถได้ยินคำสนทนา และเห็นกิจกรรมการพยาบาลที่เกิด ขึ้นได้อย่างชัดเจน โดยไม่รบกวนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และผู้ถูกสังเกต

2.4 ผู้สังเกต จะบันทึกผลการสังเกตลงในแบบสังเกตทันที และบันทึกต่อให้สมบูรณ์ สิ้นสุดการสังเกต แต่ละครั้งในที่ที่เหมาะสม เพื่อหลีกเลี่ยงการบันทึกจากความจำ

2.5 การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบวัดการรับรู้เกี่ยวกับการใช้ห้องแยก เพื่อ การบำบัดโดยห้องแยก เก็บข้อมูลภายใน 7 วัน หลังจากผู้ป่วยที่ผู้วิจัย หรือผู้ช่วยวิจัยสังเกตบันทึก กิจกรรมการพยาบาลระหว่างอยู่ในห้องแยก ได้รับการปลดปล่อยออกจากห้องแยกโดยก่อนที่ผู้วิจัย หรือผู้ช่วยวิจัยให้ผู้ป่วยตอบแบบวัดการรับรู้ ผู้วิจัยหรือผู้ช่วยวิจัย ต้องทดสอบสภาวะทางจิตของ ผู้ป่วยทุกคน โดยแบบตรวจสอบสภาวะทางจิตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ถ้าผู้ป่วยมีสภาวะทางจิตอยู่ในระดับที่ ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแบบตรวจสอบสภาวะทางจิต สามารถตอบแบบวัดการรับรู้ได้ จึงให้ผู้ป่วย ตอบแบบวัดการรับรู้ ในกรณีที่ผู้ป่วยไม่สามารถตอบแบบวัดการรับรู้ได้เอง ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยอ่าน

แบบวัดการรับรู้ให้ผู้ป่วยฟัง และเลือกคำตอบให้ตรงกับที่ผู้ป่วยเลือก ซึ่งหลังจากตรวจสอบสถานะทางจิตของผู้ป่วย จำนวน 56 คน พบว่า มีผู้ป่วยที่ใช้เป็นตัวอย่างประชากรได้นั้น คือ มีสถานะทางจิตอยู่ในระดับตอบแบบวัดการรับรู้ได้เพียง 35 คน

2.6 การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบวัดการรับรู้เกี่ยวกับการใช้ห้องแยก เพื่อการบำบัดในพยาบาลวิชาชีพ ผู้วิจัยหรือผู้ช่วยวิจัยแบบวัดการรับรู้ให้พยาบาลวิชาชีพทุกคนที่เคยให้การพยาบาลผู้ป่วย ด้วยการให้ห้องแยกเพื่อการบำบัดอย่างน้อย 1 ครั้งในช่วงที่ศึกษา ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยจะเป็นผู้จัดเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบวัดการรับรู้ด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างประชากร มาวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS-X (Statistical Package for the Social Science) ดังนี้

1. วิเคราะห์สภาพส่วนบุคคลของตัวอย่างประชากร ด้วยการแจกแจงความถี่และร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมการพยาบาล และพฤติกรรมของผู้ป่วยก่อนได้รับการบำบัดโดยห้องแยกด้วยความถี่และร้อยละ
3. วิเคราะห์ข้อมูลกิจกรรมการพยาบาลที่ผู้ป่วยได้รับระหว่างอยู่ในห้องแยก โดยให้ความถี่และร้อยละ
4. เปรียบเทียบกิจกรรมการพยาบาลที่ผู้ป่วยได้รับระหว่างอยู่ในห้องแยกด้านการบำบัดและดำเนินงานประจำ โดยนำค่าเฉลี่ยที่ได้จากการทำคะแนนของกิจกรรมแต่ละด้านให้อยู่ในรูปของสัดส่วน (Proportion) มาเปรียบเทียบโดยใช้ t-test (ดังแสดงวิธีคำนวณในภาคผนวก ข)
5. เปรียบเทียบการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ และผู้ป่วยจิตเวชเกี่ยวกับการใช้ห้องแยกเพื่อการบำบัดจำแนกตามรายด้านและรายข้อ โดยใช้ t-test